

ROZMAZNANÉ DIEŤA

„Môj 5-ročný syn nám doma hrá na nervy. Nachádzame spôsob, ktorým by sme ho prinútili spať vo vhodnom čase. Hračky nechá porozhadzované po celom dome, je len to, čo mu chutí neuspokojí sa, kým nedostane všetko, čo chce. Nevie, ako tento problém vyriešiť. „

Podobné prípady sú časté. Rodičia premrhali niekoľko vzácnych , jedinečných a nenahraditeľných rokov, keď mali čas daný na výchovu dieťaťa.

Ellen G. Whiteová vo svojej knihe *Výchova* píše: Len málo rodičov začína dostatočne skoro učiť deti poslušnosti. Dieťa má obvykle až dva alebo tri roky, keď rodičia začínajú s učením, pretože sa domnievajú, že je ešte príliš malé na to, aby sa učilo poslúchať. Po celý tento čas však v malej osôbke narastá jej „ja“ a každým dňom sa kontrola nad dieťaťom pre rodiča stáva čoraz ťažšou úlohou.

Správanie dieťaťa, ktoré opisujete vo svojej otázke, je vyvolané **prístupom rodičov**, alebo nesprávnou láskou, ktorej **sa treba vyvarovať**.

Ide o toto:

- **Nikdy** mu nič **neodopriete** .
- Dieťa **chránite** až tak, že nezabraňujete harmonickému rozvoju jeho osobnosti.
- **Nikdy mu nedovoliť** pocítiť **zamietnutie** jeho túžob.
- Uprednostňujete ho pred jeho súrodencami.
- Dovoľujete mu byť doma **tyranom**.
- Neučíte ho rešpektovať **práva druhých**.
- Poskytujete mu **priveľa pomoci**.
- **Tolerujete** jeho **lenivosť a nečinnosť** .

Takéto správanie nepripravuje dieťa na skutočný život. A ste tieto problémy prekonali, odporúčame nasledujúce **pozitívne opatrenia**:

- Deti sa musia naučiť **vyvinúť snahu**, aby dosiahli, čo chcú.
- Potrebujú pevné a podporné vzťahy, ale musia sa naučiť **čeliť aj ťažkostiam života**.
- Ak je dieťa milované, neutrpí ujmu, aj mu vysvetlíte, že musí **zlepšiť** isté črty svojej povahy.
- Rodičia by mali vymedziť **hranice** správania svojich detí.
- Nemožno očakávať, že deti budú slušné, ak takéto vlastnosti nepozorujú u svojich rodičov, teda ak rodiča neposkytujú dobrý **príklad**.